

[Udenrigsministeren]

forbindelse med deres hjemlandes sprog og kulturtradition.

Der er tale om den hensyntagen til vandrede arbejdstagers indpasningsmuligheder i opholdslandet, som har vundet international anerkendelse, f.eks. i Helsingforslutakten af 1975 og de senere opfølgingsaktiviteter.

Udenrigsministeriet er opmærksom på, at en støtte til mosképrojektet fra officiel dansk side vil blive værdsat af de islamiske lande og således kan virke fremmende for de ven skabelige relationer til gavn for Danmarks mangeartede forbindelser med de pågældende lande. Dette kan jeg selvsagt kun se på med tilfredshed.

Men når hr. Chr. Christensen på baggrund af en omtale i pressen fremdrager spørgsmålet om en forbindelse til energiministerens rejse til forskellige arabiske lande med henblik på drøftelse af statslige olieindkøb, kan jeg blankt afvise, at der skulle have været nogen som helst kontakt mellem energiminister og mig eller mellem de to ministerier om moskéspørgsmålet, som for øvrigt i forskellige versioner og for forskellige instanser har verseret i snart en halv snes år.

Hr. Chr. Christensen har i begrundelsen, ligeledes på baggrund af oplysninger i dagspressen, henvist til, at fremmede lande normalt selv sørger for anskaffelse af grunde til etablering af ambassader, kulturinstitutioner eller erhvervsvirksomheder. Jeg skal ikke her komme nærmere ind på regler eller praksis i sådanne tilfælde, som jeg ikke anser for sammenlignelige med etableringen af en moské for flere tusinde herboende muslimer fra et større antal lande, men må henholde mig til den anførte begrundelse for udenrigsministeriets bistand til at lokalisere den omtalte grund og anbefale gunstige lejevilkår.

Fastsættelsen af den symbolske leje for arealet falder uden for udenrigsministeriets ansvarsområde, men der er, som jeg tidligere har oplyst, tilstræbt ensartethed i forhold til tidligere indgåede lejemål med andre anerkendte trossamfund uden for den danske folkekirke.

Når hr. Chr. Christensen endelig hævder, at udenrigsministeriet har »medvirket aktivt . . . til, at arealet vil blive fritaget for kommunal grundskyld, og til, at der ikke vil kunne pålignes bygningerne, der opføres på grunden, ejendomsskyld«, må jeg anføre, at dette

er stærkt misvisende. Udenrigsministeriets medvirken i denne henseende har udelukkende bestået i ved henvendelse til de respektive ansvarlige myndigheder at få klarlagt, hvad der er gældende ret på dette område. Jeg har i min tidligere nævnte udtalelse til pressen redegjort for indholdet af de indhentede oplysninger.

Spm. nr. 1445

Til statsministeren (26/8 81) af:

Chr. Christensen (KrF):

»Vil ministeren oplyse, om udenrigsministerens aktive medvirken til indgåelsen af en meget favorabel aftale vedrørende etablering af et islamisk kulturcenter på Amager er udtryk for en generel ændret holdning i regeringen til støtte til trossamfund uden for folkekirken, bl.a. i forbindelse med disses byggeri af kirker, menighedslokaler m.v.?«

Begrundelse

De muslimske lande har fået stillet en grund til rådighed til opførelse af en moské og et islamisk kulturcenter i 50 år til en årlig leje på 1.000 kr. Grunden fritages for kommunal grundskyld, og der vil ikke pålignes de bygninger, der opføres på grunden, ejendomsskyld.

Efter spørgerens opfattelse bør alle trosretninger have lige muligheder for at etablere sig med kirke, menighedslokaler m.v. i Danmark. Frikirker, der ønsker at bygge kirker og menighedslokaler, må betale fuld pris for grunden, hvorpå byggeriet ønskes opført.

Det er derfor glædeligt, hvis den omtalte aftale er udtryk for en ændret holdning i regeringen, således at staten nu fremover vil give trossamfund uden for folkekirken samme favorable vilkår i forbindelse med kirkebyggeri m.v.

Besvarelse (11/9 81):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Til hr. Chr. Christensen vil jeg gerne kort sige, at hans spørgsmål kan besvares benægtende, og at jeg i øvrigt kan henholde mig til det udførlige svar, som udenrigsministeren allerede har givet på hr. Chr. Christensens spørgsmål nr. 1444 i denne sag.